

HADİS DRAMA METİNLERİ

YAZAN: M. Esat HALAÇOĞLU/ Türkçe Öğretmeni
Şehit Samet Kaya İH Ortaokulu Müdür Yardımcısı

KOREOGRAFI

*Sokak ortasıdır. Bir baba, oğlu ile birlikte yürümektedir. O sırada yanlarına biri gelir ve diyalog başlar.

Adam: Allah rızası için ağabey, karnım çok aç, dilencilik yapmak da istemiyorum, ne olur karnımı doyursanız.
Baba: Git be kardeşim, alışmışsınız bedavadan yaşamaya.
Adam: Yok ağabey, ben dilenci değilim. Para filan istemiyorum, karnım aç, iş bulamadım bu gün. Hırsızlık mı yapayım? Müslüman olarak yardım istiyorum.
Baba: Hadi kardeşim hadi, Allah versin. Bak oğlum bunlara yüz vermeyeceksin. Alışıyorlar sonra.
Çocuk: Ama baba, öğretmenimiz bize insanlara yardım etmemizi öğretiyor.
Baba: Tabi oğlum yardım etmek güzeldir. Ama bu tiplerin ne yapacağı belli olmaz.
Çocuk: Babacım, bu amca para istemiyor ki, karnım aç doyurun diyor. Merhametli olmalıyız. Peygamberimiz “**İnsanlara merhamet etmeyene Allah da merhamet etmez**” buyurmuş. Hadi karnını doyuralım amcanın. Hem ben de acıktım.
- Baba oğluna sarılır ve ağlamaya başlar, aferin oğlum, peygamber efendimizin sözünü hatırlatarak beni büyük bir günahattan kurtardın. Adama döner.
Baba: Kusura bakma arkadaş, hadi hep birlikte gidip yemek yiyelim. Allah şimdiden merhamet etti de cehennem ateşine odun olacak günahattan korudu, cennete gül olacak sevap işletti.

Bir kahvehane ortamı, sandalyelerde birkaç kişilik grup olarak oturmuş insanlar vardır.

- Adam:** Bizim mahalleye yeni birileri taşınmış duydunuz mu?
- Adam:** Duymak ne kelime ben gördüm bile.
- Adam:** Neye benziyorlar?
- Adam:** Senin benim gibi insan işte.
- Adam:** Kimlermiş, necilermiş?
- Adam:** Valla hacı emmi, kimmiş neciymiş bilmem amma, hiç gözüm tutmadı. Yoksul gibiler de...
- Adam:** Mahalleye dürüs biri gelmez ki zaten.
- Adam:** İnsan olsun tek. Yoksa yoksulluğu da zenginliği de kendine.
- Adam:** Öyle deme, yoksul adam yüküdür bize. Hem bizim gibi gelip burada oturup çayını hüpletebilir mi?
- Adam:** Bakın arkadaşlar, Peygamberimiz “ İnsanlar bir tarağın dişleri gibi eşittir” der. Birbirimizi malıyla, rengiyle, ırkıyla ayırmamız çok yanlış. Allah katında biliniz ki hepimiz eşitiz.
Tüm oturanlar sessizce donar kalır.

Sınıf ortamı, Öğrenciler sırada oturmuşlardır. Kendi aralarında bir arkadaşlarına lakap takmışlar ve onunla alay ederler. İçlerinden birisi arkadaşını savunur.

1. **Öğrenci:** Ahmet ne kadar şişmansın sen böyle.

2. **Öğrenci:** Evet ya, şişko, şişko, şişkooo.

Ahmet:

3. **Öğrenci:** Tüm ekmekleri Ahmet yemiş, fırında ekmek kalmamış. (Hepsi güler.)

Tüm öğrenciler: Şişkoo, şişkoo...

4. **Öğrenci:** Ya arkadaşlar, ayıp ediyorsunuz, neden öyle söylüyorsunuz ki?

1. **Öğrenci:** Boş ver sen Fatma, karışma bizim işimize.

5. **Öğrenci:** Azıcık eğleniyoruz ne olmuş sanki. O da çok yemeseymiş.

Tüm Öğrenciler: Şişko, şişko, şişko...

(Ahmet koşarak sınıfın köşesine çömelir kulaklarını tıkar.)

3. **Öğrenci:** Arkadaşlar biliyor musunuz Ahmet hasta. O istemese de kilo alıyor. Arkadaşımızın kalbini çok kırdınız. Geçen ders öğretmenimiz bir hadis okumuştur. Hadiste Peygamber efendimiz, **“ Kâfir bile olsa hiç kimsenin kalbini kırma, kalp kırmak Allah-ü Teâlâ'yı incitmek demektir.”** Siz Ahmet'in kalbini kırarak yüce Allah'ımızı da incitmiş oluyorsunuz. Allahtan af dileyin ve Ahmet arkadaşımızdan da özür dileyin.

(Tüm öğrenciler sessizleşir bazıları Ahmet'in yanına gider. Ahmet'le sarılır...